

in l. 26. dicto simus audientes quo, in re dubia, leges speciales priores, non obstantibus posterioribus generalibus, vim retinent 48), plane deficient, ubi de legis subrogatione quaeritur. Nam hic non agitur de iure corrigendo, quatenus fit correctio tollendis, vel partibus legis prioris singulis, vel universis: — nec his tacita, quam praesumere non conveniat, subest legis prioris abrogatio: — denique nulla, dum legi subrogatur, iuris ab aliqua universitate, vel ab aliis lege priori speciali quaesiti, fit interceptio, odiosa illa, quam, optimum Principem voluisse, in re dubia praesumi, par non est: fit enim potius iuris quaesiti confirmatio. Quapropter dico, (nec in ea re ullius docti hominis dissensionem valde extimesco,) leges priores speciales legibus posterioribus generalibus, si res sit dubia, non tolli, hoc est, nec abrogari, nec derogando, vel abrogando mutari, — mutari vero *subrogando*, si mutatio iuris possit iure dici, quae fit subrogando, — atque, qui iure singulari gaudeant, lege posteriori generali *surrogatoria* omnino teneri.

---

48) Conf. SEYDLITZ in *diss. laud.* pag. 4. 5.